

vil vise sig nyttig, ikke mindre nyttig, men maaste snarere mere nyttig end hidtil.

Den Forandring, der er foregaaet siden sidst, er jo kun den, at der er aabnet Vej til at give nærmere Bestemmelse om, hvad der skal anses for tilladeligt af Tilfætning af fremmedartede Stoffer i Vin og Spirituosa. Allerede da Loven udkom, var man sig fuldstændig bevidst, at det var en vanskelig Opgave, og man var sig her i Tingene eller for Udvalgenes Bedkommende dette vel bevidst. Jeg føler Trang til at sige dette over for forestillige Udsættelser i Pressen om, at der var gjort en Dumhed ved denne Lov, og at man straks maatte tage den i sig igen. Men i Virkeligheden var det for alle dem, der nærmere havde med denne Sag at bestille, fuldkommen klart, at Lovens Anvendelse paa Vine og Spirituosa vilde fremkalde Vanskeligheder og udkræve nærmere Undersøgelser, fordi det ingenlunde vilde være let for Domstolene uden Vejledning fra sagkyndig Side at afgøre, hvad der maatte betragtes som en Forsælsning af Vin og Spirituosa. Det var derfor et ganske naturligt Supplement til Loven, at man søgte at indhente nærmere Oplysninger i saa Henseende gennem en Kommission, og det vilde jo være urimeligt ikke at lade Loven virke paa det meget større Omraade, hvor den kunde virke, fordi man i nogen Tid lod den hvile med Hensyn til Vin og Spirituosa. Der blev derfor nedsat en Kommission for at tage det Spørgsmaal under Overvejelse, og Kommissionsbetænkningen er jo omdelt til de Herrer. De, der have gjort sig den Ulejlighed at gøre sig bekendt med denne Betænkning, ville se, at det er et overordentlig vanskeligt Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som man ikke alene her til Lands har fundet vanskeligt, men som man endogaa har fundet Vanskelighed ved at løse i de vinproducerende Lande, hvor hele Spørgsmaalet naturligvis har meget større Aktualitet end her. Smidlertid har en Kommission af sagkyndige jo nu udarbejdet Forslag til en Lov eller Anordning, kort sagt, til en gældende Bestemmelse, som skulde være vejledende i den Henseende, og Lovforslaget gaar ud paa, at overlade Regeringen ved Anordning at give disse Bestemmelser. Et Blik paa selve Bestemmelserne vil jo vise de Herrer, at det er noget, hvori enhver Regering maa blive nødt til at følge de sagkyndige; thi den, der blot løselig vil læse Paragrafferne igennem, vil komme til den Overbevisning, at ingen Justitsminister og ingen justitsministeriel Embedsmand overhovedet vilde kunne lave en saadan Bekendtgørelse, som her er Tale om,

fordi den forudsætter et saa specielt Kendskab til Maaden, hvorpaa Vin behandles, som man slet ikke kan vente at finde hos andre end de sagkyndige. Dertil kommer, at det er Bestemmelser, som hurtig og let maa forandres, fordi der jo daglig opfindes nye kemiske Stoffer, med Hensyn til hvilke det samme Spørgsmaal kan opstaa, om det er tilladt at indblande dem i Vin eller ej, om det er tilladt at blande eller ispæde dem, eller om det er tilladt at tilfætte dem til Vin og Spirituosa for at skaffe Farve, Aroma osv. Det vilde være altfor bekvæmligt, om selve Lovgivningsmagten skulde sættes i Bevægelse, hver Gang et saadant nyt Stof var opkommet eller kommet i Brug og man kunde ønske en Ændring af disse Bestemmelser. Det er saaledes givet af sig selv, at enhver Justitsminister maa være henvist til at følge de sagkyndige i saa Henseende og ikke selv kan gribe væsentlig ind paa dette Punkt. Der er imidlertid, som den ærede Ordfører bemærkede, et Punkt, hvorpaa det ikke vil kunne gaa an at sætte disse Bestemmelser i Kraft, det er for saa vidt angaar Kognak, Rom og Arrak, og det vil altsaa navnlig være §§ 12, 13 og 14. Disse Paragraffer ville ikke blive satte i Kraft indtil videre, og navnlig ikke, saa længe Kemien ikke er kommen saa vidt, at den med Bestemthed kan afgøre, om disse spirituøse Stoffer virkelig hidrøre fra Druerbrændevin — det er navnlig Kognak, hvorom det drejer sig — eller fra det, der kaldes Industriisprit, det vil altsaa sige Spirit, tilvirket paa andre Maader. Det er en Undersøgelse, der er overmaade vanskelig, og som det maa antages, Kemien endnu ikke kan udføre paa en fuldkommen paalidelig Maade, og det er jo ikke blot her til Lands, at man ikke kan det, men heller ikke andre Steder, hvor hele dette Spørgsmaal har en langt større Interesse end her og sætter mange gode Hoveder og dygtige Folk i Bevægelse. Derfor vil der indtil videre ikke blive Spørgsmaal om at sætte disse §§ 12, 13 og 14 i Kraft, men jeg kan i den Henseende bekræfte, hvad den højtærede Ordfører sagde. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Lovforslagets Vedtagelse.

Ordføreren (M. Nielsen): Jeg vil gerne talke den højtærede Minister for de Udtalelser, han frentom med, der jo var ganske samstemmende med, hvad jeg havde tilladt mig at udtale. Jeg skal kun gøre en lille Bemærkning, som jeg glemte i mit første Foredrag. Der er jo saa meget mindre Betænkelighed ved at overlade Justitsministeriet den Myndighed, som § 5 i Lov-